

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА №2/01.02.2023 г. ПО НОХД №75/2022 г.
по описа на Районен Съд-Б.

По отношение на подсъдимият СВ. ИВ. М. ,роден на ***г. в гр. Б. , български гражданин, с основно образование, неженен, неосъждан, безработен, с ЕГН***** живущ в с. С, общ. Б., ул. „В“ № 3,е внесен обвинителен акт от Районна Прокуратура-Добрич, ТО-К, ЗА ТОВА, че на 06.07.2021 г. в гр. К, на кръстовището на ул. “Б“ и ул. “Х. Д“, нарушил мерки, издадени против разпространението или появяването на заразна болест по хората-КОВИД-19/SARS CoV-2 или коронавирус/, съдържащи се в Заповед № РД-01-416 от 04.06.2021 г. на Министъра на здравеопазването, издадена на основание чл. 61, ал. 2, чл. 63, ал. 4, 5 и 11 и чл. 63в от Закона за здравето, чл. 73 от Административно-Процесуалния кодекс и чл.29 от Наредба №21 от 18.07.2005г.за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести и във вр.с с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID – 19 на територията на страната ,както и с Предписание за поставяне под карантина № ***/30.06.2021 г., на отдел ДЗИ, Дирекция ОЗ при РЗИ-Р, като лице поставено под десет дневна карантина е напуснало мястото на което е посочило, че ще пребивава за срока на предписанието, а именно в с. Т., общ. Б., ул.“П“ №*** като деянието е извършено по време на епидемия от КОВИД-19/SARS CoV-2 или коронавирус/ и извънредна епидемична обстановка, свързано със смъртни случаи-престъпление по чл. 355, ал. 2, пр. 2 , вр. с ал. 1 от НК.

Съдебното производство е проведено в отсъствие на подсъдимият, при условията на чл.269,ал.3 от НПК.В с.з. подсъдимият се представлява от адв. Е.С. от АК-Д, защитник.

Прокурорът поддържа обвинението и педира за наказание лишаване от свобода около минималния размер, като бъде приложена разпоредбата на чл.66,ал.1 от НК, както и минималния предвиден размер на наказанието Глоба.

Защитникът педира за признаване за невиновен подсъдимият, т.к. от обективна и субективна страна не е осъществил деянието, т.к. в предписанието не било изрично посочено, че няма право да напуска домашният си адрес, а само как да пази санитарна хигиена ,разстояние един от друг. Педира в условията на евентуалност, че ако съдът прецени, че подс. следва да бъде признат за виновен то да му бъде наложено минимално предвиденото в закона наказание лишаване от свобода при приложение разпоредбата на чл.55 от НК ,при превес на смекчаващи вината обстоятелства и съгл.чл.55,ал.3 от НК да не му бъде налагано наказанието глоба, т.к. размерът ѝ е висок .

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият СВ. ИВ. М. ,роден на ***г. в гр. Б. , български гражданин, с основно образование, неженен, неосъждан, безработен, с ЕГН-***** живущ в с. С, общ. Б., ул. „В“ № ***

Подсъдимият от много години живее и работи в чужбина, основно във ФР Г

С цел изясняване в пълнота на фактическата обстановка съдът намира, че следва да излезе от рамките на конкретиката на настоящото производство и в мотивите си да посочи общата световна и държавна обстановка довела до криминализирането на процесното деяние. Тези факти не представляват излизане извън рамките на обвинителния акт, тъй като са общоизвестни факти предхождащи и детайлизиращи, както специфичните норми запълващи състава на престъплението, така и обстановката и условията, при които е извършено деянието.

В края на 2019 година в град Ухан, Централен Китай, бил идентифициран нов щам на коронавирус, наречен SARS-CoV-2, причиняващ заболяването COVID – 19. Това става, след като без ясни причини през месец декември 2019 година хора развиват пневмония, която не се повлиява от известните методи за лечение.

На 11.03.2020 година на пресконференция в град Женева, Швейцария Директорът на Световната здравна организация (СЗО) т. г. обявява епидемията от COVID – 19 за пандемия, поради регистрирани случаи на заразени с новия щам на коронавируса в 114 държави.

Във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19, както и установяване на доказани заболели лица на територията на Република България, по предложение на Министерския съвет и на основание чл.84, т.12 от Конституцията на Република България Народното събрание обявило извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. Срокът на извънредното положение на 03.04.2020 г. бил удължен до 13 май 2020 година. Решението бил прието от 44^{-то} Народно събрание на 13 март 2020 г., подпечатано с официалния печат на Народното събрание и обнародвано в Държавен вестник бр. 22 (извънреден) от 13.03.2020 г. С Решение №325/14.05.2020г.е въведена извънредна епидемична обстановка в Република България,считано от 14.05.2020г. до 14.06.2020г.,както и удължен с Решение №426/2021г. на МС от 01.06.2021г. до 31.07.2021г.

С Решенията се възлага на Министерския съвет да предприеме всички необходими мерки за овладяване на извънредната ситуация във връзка с пандемията от COVID – 19 и в съответствие с чл.57, ал.3 от Конституцията на Република България.

С цел опазване живота и здравето на българските граждани и съобразена с вътрешното законодателство била създадена организация за предприемане на редица мерки, в това число и за карантиниране на лица, влизащи на територията на страната от зони с разпространение на COVID – 19. Тези мерки били предприети в синхрон с нормите на чл.63 от Закона за здравето .

На основание горепосочените разпоредби и във връзка с усложненията при въведената извънредна епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID – 19 на територията на страната, Министърът на

здравеопазването на Република България издал Заповед № РД-01-416 от 04.06.2021 г., като мерките свързани с карантина били идентични с отменената Заповед, съгласно която „лица, поставени под карантина съгласно Предписание за поставяне под карантина, са длъжни да не напускат домовете си или мястото на настаняване, в което са посочили, че ще пребивават за посочения в предписанието срок, а именно от десет дни.

На 30.06.2021г.влязъл в Република България през ГКПП-Дунав мост-Р.

В случая по отношение на подсъдимият било издадено Предписание за поставяне под карантина № ***/30.06.2021 г., на отдел ДЗИ, Дирекция ОЗ при РЗИ-Р, считано от 30.06.2021г.Предписанието му било връчено от служители на РЗИ-Р, св. Т. и Р. .В декларация посочил адрес на изпълнение на предписанието за поставяне под карантина този в с.Т.,общ.Б.,ул.“П“№***

Подсъдимият се прибрал в с. Т. ,общ. Б. на ул.“П“№***

На 06.07.2021г. подсъдимият отишъл до с. Г при свой познат Е. И.. С него двамата тръгнА. за гр. К с автомобил, управляван от И.. Повода бил да търсят майстори за строителни дейности ,т.к. на подсъдимият му се налагало да поправи покрива на къщата където живее в с. Т..

Около 21.30ч. по ул.“Х. Д“ на кръстовището с ул. “Б“, автомобиля в който пътувал подсъдимият бил спрян за проверка от служители на ГПУ-К, св. Р. и Б.. В хода на извършване на проверката била направена справка в системата на МВР ,при която било установено, че подс. М. е поставен под карантина от 30.06.2021г.с адрес в с.Т.,общ.Б.,ул.“П“№***по предписание на РЗИ-Р.

Във вр.с горното било образувано ДП№91/2021г. по описа на РУ на МВР-Б., приключило с внасяне на Обвинителен акт срещу М., по който е образувано настоящото производство.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства, а именно показанията на свидетелите Т. и Р. и Р. и Б., от обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство, както и писмените доказателства - предписание за поставяне под карантина ,протокол за доброволно предаване, декларация за запознаване с предписание за поставяне под карантина, включително и справка за съдимост, характеристична справка , Заповед №***г.,приобщени по реда на чл.283 от НПК.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели в цялост. Същите са непротиворечиви, последователни и взаимно допълващи се, като по начина на депозиране съдът не се усъмни в тяхната достоверност. Свидетелите излагат обстоятелства, на които лично са били очевидци. Всички разпитани непосредствено от съда свидетели заявиха, че при връчването на предписанието за поставяне под карантина винаги разясняват на лицето основанията за това и за какъв период от време важи, както и мерките които трябва да спазва по време на карантина-св. Т. и Р., както и са спрели автомобиля в който е пътувал подсъдимият ,извършвА. проверка ,вкл. в системата на МВР-св. Р. и Б., и са констатирА. ,че подс. е нарушил дадено му предписание от РЗИ-Р.

По отношение на показанията на св. Р. и Б. ,макар последните да са служители на МВР, не са извършва. действия по разследването и не попадат в изключенията по чл. 118 ал. 1 от НПК, за лица които не могат да бъдат свидетели, а съгласно еднопосочната съдебна практика могат да депозират показания в досъдебна и съдебна фаза за обстоятелства станА. им известни във връзка с изпълнението на възложените им полицейски функции доколкото не участват в наказателното производство в друго качество. Показанията им са последователни като не се установяват съществени противоречия или празноти, които да будят съмнение относно достоверността им. Не се установиха мотиви или зависимости на свидетелите, които биха били повлияли на истинността на показанията.

Показанията на св. Р. и Т. внасят яснота относно това как издават предписанието, как указват на лицата да изпълняват това предписание и за какъв срок ,вкл. и относно това че подписвайки предписанието лицето трябва да спазва карантина за определен срок.

Следва да бъде посочено, че макар обясненията на подсъдимият ,дадени в ДП, да имат двойствената природа, т.к. едновременно са както средство за защита така и доказателствено средство, което се аА.зира и приобщава в съответствие с всички останА. събрани по делото доказателства, също следва да бъдат кредитирани, т.к. по съществото си подсъдимият не отрича нито факта на поставяне под карантина, нито извършените му проверки, вкл. и това, че е напуснал мястото ,където е декларира.л че ще спазва карантината. Тези му обяснения изцяло кореспондират с възприетата от съда фактическа обстановка и в частност и с показанията на разпитаните свидетели.

Що се отнася до обяснението му за причините да напусне дома си и наруши наложената карантина то съдът приема, че това е единствено защитната теза на подсъдимият и като такива остават изолирани от останА.я доказателствен материал ,а са и житейски нелогични. Мотивите за напускане на мястото за карантиниране се отнасят до търсене на майстори за извършване на СМР, което противоречи на самата цел на карантинирането, която е имплицитно съдържаща се в предписанието и заповедта на министъра и безспорно с оглед личността на подсъдимия, същия има интелектуалния капацитет да я възприеме.

С оглед на това съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на привлеченото към наказателна отговорност лице.

Като напуснал дома си, където му е било предписано да е под карантина, подсъдимия е нарушил мерките по Заповед № РД-01-416 от 04.06.2021 г., на Министъра на здравеопазването на Република България, съгласно които всички лица, поставени под карантина са длъжни да не напускат домовете си или мястото на настаняване, в което са посочили, че ще пребивават за посочения в предписанието срок, който в случая е 10 дни.

Действайки по гореизложения начин подсъдимия М. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 355, ал. 2, пр.2 ,във вр.с ал.1 от НК, като на 06.07.2021 г. в гр. К е нарушил мярка, издадена

против разпространението на заразна болест по хората, а именно нарушил предписание за поставяне под карантина № ***/30.06.2021 г., на отдел ДЗИ, Дирекция ОЗ при РЗИ-Р, издадено в изпълнение на мерките въведени във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID -19 на територията на Република България, предвидени в Заповед № РД -01-416/04.06.2021 г. на министъра на здравеопазването на Република България, като след пристигане на 30.06.2021 г. от държава членка на Европейския съюз с висок риск на разпространение на COVID-19 –ФР Г не е спазил срока на 10 дневната карантина, по време на която е следвало да пребивава на адрес – с.Т.,общ.Б.,ул.“П“№*** като е напуснал посоченото жилище, където изпълнявал карантината и пребивавал на обществено място по смисъла на § 1а от ДР на Закона за здравето – намирал се е в автомобил, който е бил спрял за проверка на кръстовището на ул. „Б“ с ул. “Х. Д“ в гр. К, като деянието е извършено по време на обявена извънредна епидемична обстановка ,свързано със смъртни случаи, обявено с Решение №325 от 14.05.2020 г. до 14.06.2020г.на МС, изм. с Решение №426/2021г. на МС от 01.06.2021г. до 31.07.2021г.

НА.це са всички елементи от обективна и субективна страна на престъплението.

Безспорно установено е, че подсъдимият М. се е намирал извън мястото за карантиниране, посочено във връченото му предписание, а именно извън дом си на адрес с.Т.,общ.Б.,ул.П“№*** а именно на кръстовището на ул. “Б“, с ул. “Х. Д“ в гр. К .

Същият е бил поставен под задължителна карантина с връченото му предписание на 30.06.2021г. на РЗИ-Р. Това изпълва конкретния фактически състав на престъплението от обективна страна.

В предявеното обвинение и респективно внесения обвинителен акт правилно са посочени релевантните норми на законови и административни актове, които да обвържат наказателната отговорност на лицето. Нормата на чл. 355, ал. 2,пр.2 ,във вр.с ал.1 от НК е правилно изпълнена със съдържание.

По отношение на субективната страна. Съдът намира, че деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл. Същото е формално престъпление и не е нужно настъпването на конкретен престъпен съставомерен резултат, за да се реА.зира наказателната отговорност на подсъдимия.

С факта на напускане на мястото за карантиниране същия е пристъпил въведената мярка против разпространяването на заразна болест по хората. Лицето е разбирал обществено опасния характер на извършеното и е предвиждал и искал настъпването на последиците, които в конкретния случай се свеждат до напускане на жилището, където е следвало да пребивава.

Подсъдимият е получил лично предписание за поставяне под карантина с посочен конкретен адрес и срок. В предписанието е посочен, както административния акт пряко отнасящ се до поставянето му в това правно и фактическо положение, така и текстът, по който евентуално ще му бъде търсена наказателна отговорност. Имал е разговор със служители на РЗИ -Р,

по повод карантината, попълнил е декларация в която ясно и недвусмислено е посочил, че разбира последиците от нарушаване на карантината. Всички тези факти изключват възможността подсъдимия, да не е разбрал, проверил и установил, целта и условията на поставянето под карантина. Напълно съзнавайки, че нарушава взетата спрямо него мярка против разпространението на неизвестната нова болест Ковид -19, той е напуснал адреса, на който е пребивавал и е бил карантиниран, предприемайки пътуване с лек автомобил първо до с. Г общ. Б. и от там до гр. К.

При определяне на вида и размера на наказанието съдът се съобрази с принципите за законоустановеност и индивидуализация на наказанието, залегнали в чл. 54 НК, изхождайки от предвидено за гореописаното престъпление наказание „Лишаване от свобода“, степента на обществената опасност на деянието и дееца и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и с целите на наказанието, залегнали в чл.36 НК.

За това престъпление законът предвижда наказание „Лишаване от свобода“ до пет години и кумулативно налагане на наказанието „Глоба“ в размер от десет до петдесет хиляди лева. Като смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, съдът отчете чистото съдебно минало и добрите характеристични данни. Отегчаващи вината обстоятелства не се установиха.

В тази насока съдебният състав намери, че за постигане на целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК, на подсъдимия следва да бъде определено наказание „Лишаване от свобода“ към минималния, предвиден в закона размер, а именно за срок от три месеца, изтърпяването на което на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено за изпитателен срок от три години. Именно този размер на наказанието съдът прие, че би оказал превъзпитаваща роля върху бъдещото поведение на подсъдимия.

Съдът определи и наказание „глоба“ на минималния предвиден в закона размер от 10 000 /десет хиляди/ лева.

В конкретния случай, според съда, това наказание в най-пълна степен би се явило съразмерно и съобразено с целите на индивидуалната превенция съобразно личността на подсъдимия. С него биха се постигнали и целите на генералната превенция. В този смисъл наказанието следва да се определи по смисъла на чл. 54 от НК в посочените по-горе рамки при превес на смекчаващите над отегчаващите отговорността обстоятелства, ориентирано по размер на минимума.

Това свое решение съдът основава на становището си, че по-тежко по размер наказание „лишаване от свобода“ е несъвместимо с личностните характеристики на подсъдимия и деянието му и би надхвърлило целите на наказанието по чл. 36 от НК.

Съдът счита, че не са налице основания за приложението на чл. 55 от НК, доколкото по делото не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито макар и само едно, но изключително такова, което би обусловило извода, че и най-лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко. Цитираните смекчаващи отговорността обстоятелства не са повече на брой от типичните случаи, нито

са изключителни по своя характер, което е налага и определяне на наказанията по реда на чл. 54 от НК в посочения размер.

Доколкото деецът е неосъждан и липсват данни за трайно установени престъпни навици у него, то съдът намира, че целите на наказанието могат да се постигнат и без реално изтърпяване на наложеното наказание. Затова съдът намира, че предпоставките за приложението на института на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 от НК са налице, доколкото и определеното от съда наказание е до 3 години. Определи се изпитателен срок в размер на три години. Същият изпитателен срок, съдът счита, че в максимална степен ще съдейства за оказване на поправително и превъзпитателно въздействие върху подсъдимия.

Съдът постанови възпитателна работа с подсъдимият по време на изпитателния срок, като възложи последната да се осъществява от Районният инспектор по местоживеенето му.

Съдът осъди подсъдимият да заплати в полза на бюджета на съдебната власт ,сумата в размер на 5,00 лева ,представляваща дължимата ДТ за издаване на изпълнителен лист, в случай на служебното му издаване, необходимо за събиране на наложеното наказание глоба.

Предвид наложеното наказание по отношение на подсъдимият и факта, че спрямо него в ДП е била взета Мярка за неотклонение „Подписка“, съдът се произнесе на осн.чл.309,ал.4 от НПК, като я отмени.

По посочените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: